

Публічне адміністрування в сфері охорони здоров'я, проблеми та перспективи

Полюга А.В., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: викладач кафедри загальноправових дисциплін ННПП НАВС *Кулик Т.О.*

Актуальність теми дослідження обумовлена тим що охорона здоров'я відіграє надзвичайно важливу роль у забезпеченні життєдіяльності сучасного суспільства, і тому роль охорони здоров'я набуває особливої важливості.

Завдання: дослідити публічне адміністрування у сфері охорони здоров'я, його проблеми та перспективи.

Конституцією України визначено, що найвищою соціальною цінністю в державі є людина, її життя та здоров'я. Велике значення таких благ, як життя та здоров'я, зумовлює необхідність їх охорони. Забезпечення населення лікувально-профілактичною допомогою в достатньому обсязі та високої якості залежить від адекватності матеріально-технічної бази закладів охорони здоров'я, професіоналізму і кваліфікації лікарів, психологічної готовності населення піклуватися про стан свого здоров'я.

Сучасна державна політика у сфері охорони здоров'я в Україні - це організована та цілеспрямована діяльність публічної адміністрації, спрямована на створення сприятливих умов, що спрямовується на збереження та розвитку фізіологічних і психологічних функцій, оптимальної працездатності та соціальної активності людини при максимально можливій індивідуальній тривалості життя.

Слід зазначити, що Закон України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» визначає правові, організаційні, економічні та соціальні засади охорони здоров'я в Україні, регулює суспільні відносини в цій сфері з метою забезпечення гармонійного розвитку фізичних і духовних сил, високої працездатності і довголітнього активного життя громадян, усунення факторів, що шкідливо впливають на їх здоров'я, попередження і зниження захворюваності, інвалідності та смертності, поліпшення спадковості.[1]

Охорона здоров'я - один з пріоритетних напрямів державної діяльності. Держава формує політику охорони здоров'я в Україні та забезпечує її реалізацію.

Реалії сьогодення вимагають від керівництва країни звернути особлив увагу на питання державної політики з реформування соціальної сфери, зокрема сфери охорони здоров'я. Адже в сучасних умовах державна політика переважно спрямована на вдосконалення економічної і банківської галузей, соціальні ж питання залишаються лише на рівні передвибірчих програм. Така бездіяльність призвела до виникнення негативної ситуації щодо здоров'я населення України та кризової ситуації в системі охорони здоров'я.[2]

Існуюча система охорони здоров'я не здатна задовольнити потреби населення у медичній допомозі, забезпечити доступність, якість та своєчасність медичних послуг.

Основними проблемами такої ситуації є:

- скорочення очікуваної тривалості життя населення України. внаслідок чого розрив з середньоєвропейськими показниками становить понад 6 років, а з показниками країн Європейського Союзу (ЄС) - понад 10 років:

- високі показники загальної смертності населення, які вдвічі перевищують показники країн ЄС, а показники смертності населення у працездатному віці - в 2-4 рази:

- різке вираження феномена чоловічої «надсмертності», коли смертність чоловіків в середній віковій категорії (25-44 роки) майже в 4 рази перевищує таку серед жінок аналогічного віку:

- один з найвищих в Європейському регіоні рівень природного убутку населення, що веде до депопуляції населення швидкими темпами:

- стрімке старіння населення, яскраво регресивний характер відтворення населення, коли частка осіб старших вікових груп значно перевищує таку серед 0-15-річних:

- високий рівень загальної захворюваності населення на тлі значного поширення факторів ризику захворювань:

- яскраво виражена нерівність в питаннях надання медичної допомоги, що проявляється в різних відмінностях показників захворюваності забезпечених і малозабезпечених груп населення при високій питомій вазі бідного населення:

- надмірні особисті витрати населення на отримання медичних послуг (40% від загального обсягу фінансування):

- існування неформальних (тіньових) платежів населення за медичні послуги (10% від загального обсягу фінансування).[3]

Погіршення стану здоров'я населення призводить до об'єктивного зростання потреб в медичній допомозі, які існуюча система охорони здоров'я задовольнити не в змозі, що негативно позначається на трудових ресурсах потенціалі України.

Отже, добробут та рівень будь-якого суспільства прямо та опосередковано залежить від стану здоров'я населення. Здоров'я є одним з найважливіших інтегрованих показників соціально-економічного, економічного стану суспільства.

Список використаних джерел:

1. Основи законодавства України про охорону здоров'я : Закон України від 19 листопада 1992 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1993. - № 4.- Ст.19.

2. Лехан В.М. Стратегія розвитку системи охорони здоров'я: український вимір / В.М. Лехан, Г.О. Слабкий, М.В. Шевченко. –К. 2009. – 34 с.

3. Методичні рекомендації стосовно розробки місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування планів заходів щодо спеціалізації закладів охорони здоров'я, оптимізації їх здоров'я, оптимізації їх мережі та створення об'єднаних таких закладів, зокрема міжрайонних /за ред. Г. О. Слабкого. – К., 2010.- 23с.

Забезпечення законності в діяльності публічної адміністрації

Городницький П.С., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук *Галай В.О.*

На сучасному етапі розвитку Української держави одним із пріоритетних завдань її розвитку та становлення є забезпечення законності в суспільних відносинах [1].